

El Soler de l'Espina

Balenyà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Camí de l'Espina

Coordenades:

Latitud: 41.80018
Longitud: 2.18201
UTM Est (X): 432044
UTM Nord (Y): 4627914

Classificació

Número de fitxa 08017 - 115
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08017A014000220000OP
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn- Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dv., 24/01/2014 - 01:00

Descripció

El Soler de l'Espina és una casa forta medieval que va consolidar-se com una masia al segle XVI. La part primitiva la situem a la part posterior, on el parament dels murs és de carreus escairats i hi ha diverses espitlleres. En la darrera restauració també va posar-se al descobert una finestra geminada de factura romànica. La casa del segle XVI va ser ampliada per llevant durant el segle XIX.

Està construïda aprofitant el desnivell del terreny, sobre la roca natural, que aflora a la planta baixa de l'edificació i al seu entorn. És probable que el desprendiment de les roques que fan de fonamentació malmetessin el sector de ponent de l'edificació medieval. Consta de semisoterrani, planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. La façana principal presenta un portal d'accés amb brancals de pedra (amb llinda de fusta d'incorporació moderna), així com dues finestres de tradició gòtica. A la resta de la construcció s'alternen finestres d'arc pla de pedra carejada i de llinda de fusta amb brancals ceràmics. A la part posterior en sobresurt un cos semicircular que es correspon amb un forn de pa de notables dimensions. El tractament dels murs és de restes d'arrebossat, amb els trams on es troba deteriorat de pedra vista. A l'entorn de la casa hi ha diversos cossos annexes, alguns dels quals construïts aprofitant la roca natural.

Història

La manca de documentació del Soler de l'Espina, que tipològicament es correspon amb una casa forta, apuntaria a la possibilitat que es tractés de la Domus de Cassoles, casa vinculada al cenobi de Santa Maria Savall del qual se'n desconeix la situació exacta. Caldria un estudi més aprofundit per verificar aquesta hipòtesi. Més endavant, vers el segle XV, tenim notícies d'un tal Nicolau Soler del mas Soler de Besora, resident al mas Inferior de Magadins de Moià. Al segle XVI el mas Soler de Besora estava unit al mas Espina i sota la jurisdicció dels senyors de la domus de Santa Coloma. Fins al segle XVII el Soler era de la parròquia de Santa Coloma Sasserra. El Soler va seguir lligat a l'Espina de Collsuspina fins al segle XX.

Bibliografia

PLADEVALL, A. (1970). "Els casals del Cogost i de Santa Coloma". Ausa. Vic: Patronat d'Estudis Ausonencs.

PLADEVALL, A. (1991). Balenyà, un terme històric. Els Hostalets de Balenyà i el seu municipi. Vic: Eumo Editorial / Hostalets de Balenyà: Ajuntament dels Hostalets de Balenyà.

